

MUNGLIC` QALBLAR KUYCHISI

Annotatsiya. Abdulla Oripov she'rlarining eng katta mavzularidan biri, Mayoqub Qo'shijonov yozganidek, "katta harf bilan yozilishi kerak bo'lgan insonly mehrdir". Biz bezjiga maqlamolning sarlavhasini yuqoridaq nom bilan nomlamadi. Chunki, vaqt kelganda katta kishilar ham bir chidim mehrga, ozgina e'tiborga muhtoj bo'lishi mumkin.

Kait so'zlar: Abdulla Oripov, qalb, kuychi, she'riyat, tasvir, vatan, erk, ozodlik.

Abstract. One of the great themes of Abdulla Oripov's poems, as Mayoqub Kushjanov writes, is "human kindness that should be written in capital letters." It is no coincidence that we did not name the title of our article with the above title, because when the time comes, even adults may need a pinch of love, a little attention.

Keywords: Abdulla Oripov, heart, song, poetry, image, homeland, freedom, liberty.

Аннотация. Одна из великих тем стихотворений Абдуллы Арипова, как пишет Майоқуб Күшжанов, — человеческая доброта, которую надо писать большими буквами». Неслучайно, мы не засучили название нашей статьи вышеупомянутым заголовком. Потому что, когда придет время, даже взрослым может понадобиться щепотка любви, и немного внимания.

Ключевые слова: Абдулла Арипов, сердце, песня, поэзия, образ, родина, свобода, волынья.

Abdulla Oripov she'rlarining eng katta mavzularidan biri, Matyoqub Qo'shijonov yozganidek, "katta harf bilan yozilishi kerak bo'lgan insonly mehrdir". Biz bezjiga maqlamolning sarlavhasini yuqoridaq nom bilan nomlamadi. Chunki, vaqt kelganda katta kishilar ham bir chidim mehrga, ozgina e'tiborga muhtoj bo'lishi mumkin.

Shoirning "Samoviy mehmon, besh donishmand va farrosh kampir qissasi" nomli she'rida ana shu mehming tirk haykal farrosh kampir obrazin yaratadi. Shoira qit'adan tanlab olingan, olamdag'i barcha ilmlarni o'zida mujassam etgan olimlar yecholmagan jumboqni oddiy farrosh kampir o'zidagi mehr bilan bir zunda hal qiladi-qo'yadi. Kampir samoviy mehmonga ilmiy tomordan ta'sir ko'satlib ham o'tirmaydi. Balki o'zining onalik qabilidagi samimiy mehrini, insoniylik izzat-ikromini iżhor etadi.

Shunday qilib farrosh kampir "rangini ko'r somon deysan, suvdanmikan yo'o'tdan" deya girdigitton bo'ladi. Uning tikanakday tikka o'sgan "sochginasini silab" unga ichgani suv ham tutadi. Shu payt mo'jiza ro'y beradi. Kampirning mehribonligidan samoviy mehmon harakatiga keladi. Bu she'r o'zining afsonaviy obrazlari bilan minglab yillar insoniyatga mehrdan saboq berishi tayin. Axir, mehr zamingagina emas, insongagina emas, balki samoga ham zarurdir.

Afsuski, taraqqiyot behad va benihoyat tez bo'lgan bizning asrimizda o'sha "katta harf bilan yozilishi kerak bo'lgan mehr" ning bozori toborasini bo'lib borayotgani hech kimga sir emas. Albatta, bu hol birinchchi navbatda shoir qalbini bezotta qilishi ham shubhasizdir. Bu she'r orqali shoir o'zligimizni anglatishiga, bir-birimizga nisbatan mehr-oqibatli bo'lishiga choraydi. xoh u inson bo'sin, xoh o'zga sayyorallar bo'sin, biz oqibatimizni yo'qotmasligimiz kerakligini uqtiradi.

Shoirning oxirgi paytlarda yozgan she'rlarida mehrga tashnalik hissi yanada o'tliroq, yanada jozibaliroq

kuylanishi bezjiga emas. Chunki, oxirgi paytlarda insonlar o'ttasida, yaqin qarindoshlar, aka-uka, ota-bola munosabatlarda mehr-oqibatni anche ko'tarilganligiga guvoh bo'lib turibmiz.

Mehr so'zi qadimda quyosh ma'nosini bildirar ekan. Mehrga muhtoj qalblarning mumtoj kuychisi bo'lgan Abdulla Oripov olamda mehru muhabbatning quyosh nurlari kabi serob bo'lishini tilaydi.

Abdulla Oripov ijodida o'zbek she'riyatidagi eng egzu an'analar izchil ravishda davom ettirigan. Shoir o'z she'rlarida Alisher Navoiy kuylagani insonparvarlik, ezzulkilik, yaxshilik, razolatqa ayovsiz nafrat, insoniy sevgi va muhabbat g'oyalarini o'ziga xos otashin misralarida talqin etadi, o'sha g'oyalarni mehru muhabbat bilan davom ettiradi. U G'afur G'ulom va Hamid Olimjon kabi shoirlar ijodidagi vatanparvarlik motivlarini yanada jarangdor pardalarda kuylaydi.

Uning "Men anglab yetgan falsafa", "Tinglu, bu abadiy sado bo'ladi", "Deydilar, it hurar o'tadi karvon", "Bulbul o'gay erur zoqlar orasida" kabi to'rtliklarda xalq maqollaridan zargarona foydalilanigan. Shoir bu maqollarni shunchaki o'z fikrini isbotlash uchungina keltirmay, balki bu maqollarni yangi qirralar bilan, o'zgacha jilolar bilan boyitgani uning novatorligidir.

Shoir bu to'rtligiga "Men anglab yetgan falsafa" deb sarlavha qo'yibdi. Ha, shoir anglab yetgan falsafa bu tiriklik bozorining mangu haqiqat bo'lgan falsafasidir.

Abdulla Oripovning yana bir misralasida o'sha gulu chechaklar, kuzning za'far yaproqlaridan tortib, yomg'irlarning ma'yus shivirlashlarigacha tasvirlangan. Lekin bu tasvirlar inson qalbining turli manzaralarini, inson ruhiyatining rangin suratlarini akslantirish uchun xizmat qiladi.

Shoirning yuqoridaq kabi misralarida inson ruhiyatidagi tug'yonli lahzalar suratini tabiat manzaralarini surati orqali tasvirlaganini ko'rishimiz mumkin.

Abdulla Oripov haqli ravishda mustaqillik davrida Vatan, Erk, Ozodlikni tarannum etuvchi shoir sifatida buyuk o'zbek shoiri, O'zbekiston Qahramoni va O'zbekiston xalq shoiri deb e'tirof etildi. Yangi tarixiy sharoit ijodiga yangi to'qinilar olib kirgan shoir o'zidan keyin o'zbek adabiyotida yorqin iz qoldirdi. Haj safari natijasida tug'ilgan hamda hikmatomuz hadislar talqiniga bag'ishlangan falsafiy-didaktik she'riari so'nggi bosqich o'zbek adabiyoti ufqularini yanada kengayirdi, uning ko'lalmini oshirdi. Abdulla Oripov lirkasi orqali o'zbek she'riyatiga ko'ngil dardlarining suvratlari, ruhiy iztiroblar manzarasi, armonqa aylangan orzular inson sezimlarida qoldirning iz tasviri kirib keldi. Mavzuni she'r emas, balki she'mi mavzu mukarram qiladi deb hisoblanar, shuning uchun she'riming qanday yozilishidan ko'ra, uning nima haqda ekanligi muhimroq sanalardi. Abdulla Oripov tuyg'ulari o'zbek she'riyatiga o'yantiruvchi satrli orqali kitobxon bo'ngliga kirib bordi.

Shoiring Vatan haqidagi she'rlari qatoriga Vatanning oqqush qo'shiqligidan jaranglovchi «Men nechun sevaman O'zbekistonni», «O'zbekiston» kabi she'rlarni; istiqloj davrida yaratilgan «Vatan», «Xalq», «Temur», «Adolat oftobi», «Erk haqqi» singari manzumalarini; «Bedorlik» (1999), «Shoir yuragi» (2003) kabi yangi to'plamlardagi asarlarni; buyuk italyan shoiri Aligeri Dantening «Ilohiy komediya»sидеk jahon adabiyotining mumtoz namunasi tarjimasini qo'ysak, A. Oripov ijodining naqdani sergira ekanani yanada oydin bo'ladi. Abdulla Oripov ijodida xalqni, Vatanni, fidoyi farzan-dilarning sevinch-tashvishlarini kuylash shoir ijodining asosiy yo'nalişidir.

Abdulla Oripov she'riyatining quadrati yuksak darajadagi badiyligidadir. U o'zbek xalqi qalbida sermazmun she'rlari bilan chucher iz qoldirgan, o'z ijodida Vatanga bo'lgan muhabbatni tarannum etgan vatanparvar shoirdir. Shoir she'rlarida vatanparvarlik, Vatanga sadoqat ruhi ufnurb turadi. Xalq ruhida ozodlik, vatan-parvarlik tuyg'ularini singdirishda she'riyatning roli va o'mi beqiyosdir. She'riyat o'ziga xos, timsollar, ramz va istiyoralar, ohanglar orqali kishi ruhida shunday buyuk tuyg'ular uyg'otadiki, ulami qilich va qurol kuchi bilan ham yo'q qilib bo'lmaydi. Sevimli shoirimizning "Yurtim" she'ri zuddi shunday ijd mahsulidir. Usbube qasida o'zbek xalqining buyuk tarixini, o'zligini, milliy g'ururini o'zida mujassami etgan yuksak ijod namunalardan biridir. She'ming ilk satridanoq Vatanga, o'zbek xalqiga, uning buyuk tarixa bo'lgan muhabbat, humrat, ehtirom, g'urur va iftixon tuyg'ulari yaqqol sezilib turadi:

Aslida she'riyat - bu, rangin olamning inson tuyg'ulariga, inson kechinmalariga yo'g'rilgan tasviridir.

Ma'lumki, hamma voqe'a-hodisalar zamon va makonda sodir bo'ladi. Hattoki, inson qalbida kechgan eng mayda tuyg'ular ham.

Abdulla Oripovning Erkin Vohidovga bag'ishlangan "Arslon chorlaganda..." deb nomlangan she'rida bu ikki zamondosh shoirming ulug' maqsadlarini arslonga o'xshatadi. Buyuk qalb sohiblari bo'lmish bu shoirlarning ezzu maqsadlar shohi - arslon qoshiga chorlagandi. Va bu ulug' maqsadlarga erishish uchun ularda matonat ham, bardosh ham bor edi. Lekin ularga yo'ida qumursqalar - razil va xudbin insonlar hamroh bo'ldilar.

Jamillyki tirkilikka tanish bo'lgan bu xatar faqat yoppa talamoqqaqina yaratilgan. Axir inson ana shunday qumrsqalar bilan olibish ulug' maqsadlariga erisholmay qolishi mumkin-ku. Bu she'r tiriklikning xatarli hamrohi bo'lgan qumursqanusxalarga ayovsiz abyynomadir.

Shoiring mazkur to'plamdag'i ko'pgina yangi she'rlarida inson qalbini ich-ichidan yemiruvchi, aslida esa mayda tashvishlar hisoblangan illatlar xususida so'z ketadi.

Yuqorida biz ko'rib o'tgan "Arslon chorlagandi..." she'ri bilan yonna-yon "Sen uzoq yashaysan..." deb boshlanuvchi she'r ham bor. Bu she'da inson umrini egovlovchi omillardan biri inson ruhiyatiga ozor beruvchi, uning qalbini majruh qiluvchi "beomon hislar" ekanligini kuyinib aytadi. Bu she'mi shoir shunday yakunlaydi: Yuz yil yashab o'tar dunyodan birov, Fursat manglayiga soloqlas izlar. Yo'q, yo'q yillarda emas ularga egov Uni yemiruvchi beomon hislar.

Abdulla Oripovdek shoiring qalbi ona zamin yan-glig' saxovatlidir. Zamin bag'ida turfa xil gullar ochiladi, tikanlar o'sadi. Shu kabi shoiring qalbi ham o'z tuyg'ularidan turfa xil gullar - she'riyat gullarini ar-mug'on etadi.